

İklimlerden Umut Ve Bekleyiş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Temmuz 2024

Düşük yapandı gece:
Hani, hani, düşlerin çürüdüğü
Hani istimlak edilmiş gerçeklerin miyop bakışları.
Tahtı sağlam mıydı sahiden de Zühre Yıldızının?
Ya, bahtına ne demeli, mehtabın aşkına
Kavuşmakla iştigal
Meltemin hızında saklı, hemhal
Olduğu kadar yalnızlığın
Sarpa saran duygular senfonisi...

Bir id idi mademki beşerin içindeki ölü
İdin ve egonun ve süper-egonun mücadelesi.
Oysaki basitti her şey hem de görünenden ötesi
Sev ve riayet et varsın rivayet addedilsin mutluluk
Varsın uzak olsun insanlar
Şah damarımdan yakınına uzatmaksa elimi
Ve işte hüzünlü bir sitem aslında sadece kendime

Aşkın şahikası
Sevginin rotası
İklimlerden umut ve bekleyiş
Hizaya gelmese insan ne ki
Hazzında olsunlar varsın:
Varsın ihanetin önde gideni
Ve işte teslimiyetim kadere

Göğün şehla bulutları
Yerkürenin nazı
Yüreğimin niyazı
Kalburüstü bir acı benimki
Kalıbının da adamı olmadı mı canımı yakan her sızı
Kimden gelirse gelsin kötülük
İman gücünden yok işte ötesi
İbrazı hayatın
İbresi vicdanın

İsyanı iken beşerin yeter ki uzak dursun

Gidenler gitti gideli

Gitmek ne ki hem?

Yeter ki kendinden gitmesin insan

Yeter ki Rabbine dönük yüzü

Ve işte yanan ateşin korunda

Demlendiği kadar hüznün koynunda

Uyusam da

Uyutmadığım kadar kalbimin gözünü ve sesini

Muhafaza etmekle iştiğal

Bir varmış bir yokmuşçasına

Yalnızlığımın kodaman goncasında

Saklıdır sureler ve suretler

Tek yüzümle

Tekil varlığımla

Hicvinde değilim artık cihanın

Varsa yoksa hicreti duyguların...